

REFORMÁTUS HÍRADÓ

IV. ÉVFOLYAM 3. SZÁM

A támogató kolozsvári református egyház-
községek: Felsőváros,
Hidelve, Írisz, Kerekdomb,
Szamosfalva, Törökvágás
és Újalsóváros.

Szerkesztőbizottság:
Ballai Zoltán, Bibza Gábor,
Kerekes Edit

Építő egyház Szászfenestől Palatkáig

Templom, múzeum, öregotthon, közösségi ház épül

Folyamatos építkezés zajlik a Kolozsvári Református Egyházmegye egyházközségeiben: Szászfenesen az első energiatakarékos templom munkálatai zajlanak, Törökvágáson a régi parókia épülete helyett gyülekezeti házat építenek, Magyarpalatkán gyülekezeti központ készül, a tóközi gyülekezet vezetői pedig egy húsz éve megálmodott időotthon tervének kivitelezésén munkálkodnak. Az egyházi, állami támogatásból és pályázati pénzekből zajló építkezések korántsem nyerték el még végső formájukat, a lelkészek lelkesedése viszont töretlen, és még a nehézkes ügyintézés sokszor végláthatatlan útvesztői sem riasztják el őket. A készülő épületek mindegyikének alapötlete közösségi igényre válaszul született: a frissen alakult vagy bővülő gyülekezetek létező infrastruktúrája már nem felelt meg a szükségleteknek, korlátozott befogadóképessége, leromlott állaga vagy a felekezeti épület hiánya miatt nem bizonyult egyházi munkára alkalmasnak. (Részletek a 9. oldalon)

Két éven belül készülne el a törökvágási gyülekezeti ház

Igazoljuk: nem vagyunk leírhatóak!

BALLAI ZOLTÁN

Kálvin János nem csak az egyházi életet változtatta meg, hanem az akkori városvezetés döntéseivel, a gazdasági és társadalmi élethez is hozzáadta letisztult, bibliás világszemléletét; így próbálta meg Genf városának életét a helyes irányba terelni, hogy a lakosokat a kapzsóság, a hatalomvágy ne vigye el a túlzások és az istentelenség felé.

A református embernek sosem csak arról kell tanúbizonyságot tennie, hogy hűséges szolgálója Istennek, hanem morális kötelessége a közügyekben is részt vállalni: sorsát alakítani, a cselekvés lehetőségét cselekedetté alakítani. E szellemiségben kijelenthetjük: nekünk, erdélyi magyaroknak Isten adta jogunk ezen a földön, ahova az Uristen rendelt bennünket, hitünk gyakorlása, saját gazdasági érdekeink érvényesítése és védelme, anyanyelvünk használata, közösségi ügyeink önálló és anyanyelven való intézése. Ezt csak akkor tudjuk magunk számára biztosítani, ha megmutatjuk, hogy közösségként is erősek vagyunk. Erőnk bizonyítása ősidők óta abban nyilvánul meg, hogy közösségünk képviselőit magunk választjuk meg. Tapasztaltuk: ha valahol nem vagyunk jelen, ott hamar leírnak bennünket és elfelejtnek. Megannyi példa mutatja, hogy még akkor is megpróbálnak „forgalomból kivonni”, ha ott vagyunk, sőt néha magunk ellen fordulnak, amikor magyar a magyart bántja, pereli.

Hogy megmutassuk, kisebbségi sorsunk ellenére mi nem csak résztvevői, hanem aktív cselekvői vagyunk társadalmunknak, akik megannyi maradandó értéket teremtünk, fontos, hogy a választásokon is jelenléttünkkel hangsúlyozzuk: Istentől kapott küldetésünknek tartjuk a társadalmat alakítani. Hasznos és cselekvő tagjai akarunk lenni az erdélyi és romániai társadalomnak, és erről a jogunkról nem mondhatunk le még akkor sem, ha ennek a választásnak nem a parlamenti képviselet a téje. November 2-án is mutassuk meg, hogy össze tudunk fogni, nem vagyunk elhanyagolhatóak, leírhatóak.

Jakab apostol szavaival élve: a ti igenetek legyen igen, a nemetek pedig nem (Jak 5,12). Most mondjunk igent azzal, hogy közösségünk képviselőjére szavazunk, és mondjunk nemet azokra, akik deklaratív módon már kijelentették, hogy sajátos nemzeti kultúráukat, hitüket saját közösségeinkben nem ápolhatjuk.

Léttünk e tájon Isten adta ajándék, ezért imádkozunk, hogy Isten akaratára ne háborítottassék rossz szándékkal és gyűlölettel. Mindezeket túl adjunk hálát imádságainkban, hogy 2014. reformáció nagyhetében még tart az Ő kegyelme mirajtunk, nemzetünkön, szülőföldünkön.

Reformáció

Előzmények

A reneszánsz és a humanizmus hatására teljesen megújul az emberi felfogás és gondolkodás. A természettudományi és földrajzi felfedezések alapjaiban rendítik meg a középkori világlépet. Fény derül olyan egyházi tanításra, amely nem egyezik a tudomány felismeréseivel. Az egyház tanait, berögződéseit egyre többen kritizálják, egyre nő az igény az egyházi élet erkölcsi és tanbeli megreformálására.

Husz János (Jan Hus) 1369-ben született Csehországban. John Wyclif (1330–1384) angol teológus művei hatására szorgalmazza a korabeli egyházi élet megreformálását. Fanatikus hévvel ostromozza a papság erkölcsi romlottságát, kincsszomját, a papi tisztségek pénzért való adásvételét, a keresztény hit és erkölcsiség nagyfokú süllyedését. A konstanzi zsinatra Zsigmond császár részéről külön meghívást és menlevelet kap. Megtiltják, hogy misét mondjon, amit nem tart be, ezért menlevele ellenére börtönbe vetetik. A zsinat kiküldött bizottsága kihallgatja 1415 júniusában, majd ítéletet hirdet július 6-án, amit még aznap végre is hajtanak: máglyán megégetik az őt támogató Prágai Jeromossal együtt.

Búcsúcédula

A 15. század végén és a 16. század elején az egyház tekintélye rohamosan csökken. Sorozatos támadások érik hatalmas birtokai, feudális kiváltságai, fényűzése miatt. A nemesség és a polgárság saját érdekeit szolgáló egyházat akar. Az adók és terhek miatt a köznemesek leg többje lesüllyed a kismemesség, a lovagok rendjébe, a parasztság elszegényedik, a 15. század végén egymást érik a parasztfelkelések. Egyre nagyobb az irigység a kiváltságot élvező gazdagok és a telhetetlen papság felé. A Német-római Birodalom tartományainak fejedelmek nem tudják megakadályozni az egyházi jövedelmek kiáramlását Rómába. A helyzetet fokozza a búcsúcédulák árusítása.

1513-tól X. Leó pápa óriási összegeket fordít Róma felvirágoztatására. Felépíti a Vatikáni Könyvtárat, a Szent Péter székesegyház építését meggyorsítja, támogatja a művészeteket. Két év alatt teljesen kiűri a pápai kincstárat. Hogy pénzhez jusson, a bocsánatos bűnökért járó túlvilági büntetést, a búcsút árucikké nyilvánítja. Búcsút hirdet mindenkinek, aki adományával támogatja a Szent Péter székesegyház építését. Ez sok egyházi személyt felhábo-

rit, legjobban Luther Márton Ágoston-rendi szerzetest, a wittenbergi egyetem tanárát. Felháborodásának 1517-ben a később 95 tétel néven ismert vitaírta ad hangot. X. Leó elutasítja Luther nézeteit, 1520-ban kiátkozza őt. V. Károly birodalmi átokkal sújtja, és törvényen kívül helyezi, csak Bölcs Frigyes szászországi választófejedelemnek köszönhetően marad életben. Wartburg várában 10 hónapig él álnéven, és németre fordítja a Bibliát, letéve a német irodalmi nyelv alapjait. Tanai hamar terjednek Magyarországon és Erdélyben is. Tanításait Melancthon Fülöp fogalmazta meg 28 tételben, ezt 1530-ban az augsburgi birodalmi gyűlésen fogadták el ágostai (augsburgi) hitvallás címen.

Puritánok, hugenották, reformátusok

Zwingli Ulrich Svájc németek lakta részén végzi reformátori szolgálatát. 1519-ben a zürichi főtemplom lelkésze. Tanítása az úrvacsora tanában, az egyház kormányzásában és a szertartásokban különbözik a Lutherétől. Tanait az 1534-ben Svájcban letelepedett francia származású Kálvin János fejlesztette tovább, akit 1537-ben választanak meg a genfi Szent Péter templom lelkészévé. 21 cikkely-

ből álló hitvallására fel kellett esküdni minden polgárnak. Aki megtagadta, annak el kellett hagynia a várost. Egyházfegyelmi szabályzata a súlyosabb nyilvános bűnt elkövetőket eltiltja az úrvacsorától. Tiltja a szerencsejátékok, táncot, kihívó viselkedést. A Zwingli elveit valló genfi polgárság fellázadt Kálvin szigorú rendszere ellen, aki 1538-ban Strasbourgba menekül, lefordítja a zsoltárokat. 1541-ben a városi tanács kérésére visszatér Genfbe. Fő tanítása a predestináció, miszerint Isten eleve elrendeli egyesek üdvösségét, mások kárhozatát. Tanítása szerint az embernek kötelessége erkölcsös és tevékeny életet élni. A reformátorok között egyedül ő vallotta, hogy a pénz gyümölcsösztethető. Angliában a puritánok, Franciaországban a hugenották, Magyarországon és Erdélyben a reformátusok lettek fő követői.

Ma jogos egyesek kérdése: nem elavult-e a reformáció tanítása? A szüntelenül megreformálni elv ma is időszerű. Arra tanít, hogy meg lehet újulni. A Bibliából, a megújulás e tiszta forrásából lehet meríteni erőt, bölcsességet, hűséget és kitartást. Ez a zsinórmértéke ma is keresztyén életünknek.

Farkas László
Kolozsvár-Íriszi
lelképásztor

A nyugdíjintézet egyetlen célja: ellátni a nyugdíjasokat, árvákat, özvegyeket

Emberk és számok gyülekezetéről Tárkányi Márton lelkipásztor-igazgatóval

Lelkipásztori hivatását adta fel azért, hogy a Romániai Református Egyház Nyugdíjintézetének igazgatói feladatkörét méltóképpen elláthassa. Alig egy éve vezeti a nyugdíjintézetet, de látszik, hogy ez idő alatt már sikerült „beleásnia” magát a munkába. Tárkányi Márton tartalmas válaszaiból világos képet alkothattunk arról, hogyan működik a nyugdíjintézet, hányféle juttatás jár az aktív vagy nyugdíjas tagoknak, ugyanakkor kicsendül a lelkipásztori alázat, az Istenbe vetett hit és reménység.

NAGY-HINTÓS DIANA

Teológiai tanulmányait 2001-ben fejezte be Kolozsvárt, azután két évet segédlelkészként szolgált a Kolozsmonostori Református Egyházközségben, majd 10 év lelkesítői szolgálatot követően Mezőkeszűben. Időközben elvégezte a Babeş-Bolyai Tudományegyetem (BBTE) Gazdaságtudományi Karát, 2013 szeptemberétől a nyugdíjintézet igazgatója. Ez a megbízás meghatározatlan időre szól, nem választás útján történik az állás betöltése. A gyülekezeti lelkesítői szolgálata megszűnt. Ennek az intézménynek a vezetése egész embert kíván, viszont istentiszteleti szolgálatot a lelkésztársak felkérésére szívesen végez.

– Mikor jött létre az egyházi nyugdíjpénztár?

– A Romániai Református Egyház Nyugdíjintézete 1959 óta működik önállóan. Mivel nem tartozik az állami nyugdíjrendszerhez – onnan ugyanis az 50-es években valamilyen romániai egyházzal együtt kizárták –, gondoskodnia kell tagjainak nyugdíjáról. Az 1990-es évekkel kezdődően a két egyházkerületben (az Erdélyiben és a Királyhágómellékiben) megnövekedett a dolgozók száma (lelkészek, adminisztratív dolgozók), így az elmúlt húsz évben az aktívak és a nyugdíjasok aránya 3:1 körül mozgott. Jelenleg is több mint 2000 aktív, valamint 750 nyugdíjas tagja van az intézetnek.

– Kik lehetnek a tagjai ennek a nyugdíjpénztárnak? A lelkipásztorok részére kötelező a tagság?

– A nyugdíjintézet tagjai a Romániai Református Egyház (az Erdélyi, valamint a Királyhágómelléki Református Egyházkerület) lelkesítői és nem lelkesítői jellegű alkalmazottai, illetve a nyugdíjasok. A tagság minden egyházi alkalmazott számára kötelező.

Itt többet ér a nyugdíjpont

– Melyek a nyugdíjpénztárbeli befizetés előnyei?

– Az előnyök között elsősorban a nyugdíjpont értékét említeném. Habár intézményünk az állami nyugdíjtörvény keretei között működik, a Nyugdíjbizottságnak jogában áll minden olyan esetben saját döntést hozni, amely nem a nyugdíjazás alapfeltételeiről szól. Ilyen a nyugdíjpont értékének meghatározása is, amely jelenleg 985 lej, közel 200 lejjel magasabb, mint az állami rendszerben. Másik nagy előnye a tagságnak a segélyezés. Az állami törvény által előírt egyéb nyugdíj jellegű juttatásokon kívül (rokkantsági, utódlási nyugdíjak, teme-

tési segély stb.) a nyugdíjintézet számos egyéb segélyben részesíti tagjait. Ide tartoznak az állandó segélyek, a nyugdíj-kiegészítések, a hűségpótlék, a szociális nyugdíj stb.

Az állandó segélyeket olyan személyeknek biztosítjuk, akik évtizedeken keresztül az egyházközségekben szolgáltak (pl. kántorok) és ún. fix járandóságban részesültek (sok esetben

nyugdíj mellé. A szociális nyugdíj állami juttatás, amit nem a társadalombiztosítási alpból, hanem az államkasszából fizetnek, nekünk tehát tulajdonképpen nem kellene alkalmaznunk. De abban az esetben, ha valaki csak egyházi szolgálattal rendelkezik, ám a szolgálati ideje kevés, és a nyugdíja nem éri el a 350 lejt, mi a saját költségvetésünkből biztosítjuk ezt minden esetben. A túlélő házastársnak járó segély is az állami juttatások közé tartozik. Ezt sem a nyugdíjalapból fizetik, de mi is alkalmazzuk. A jelenlegi törvény szerint, ha valakinek a nyugdíja 364 lej alatt van, akkor túlélő házastársként jogosult 113 lejre. Ez viszont egy olyan

ben, kiterjesztve ezt pl. az egyházkerületek igazgatótanácsa által jóváhagyott tanulmányi szabadságok idejére is a lelkipásztorok esetében.

– Hogy történik a befizetés? Havonta? Mindenki egyforma összeget fizet, vagy van egy alsó és felső határ?

– A befizetés havonta történik, az állami rendszerben alkalmazott százalékok szerint. Az egyházkerületek összesítik a fizetések utáni járulékokat, a társadalombiztosítási járulékról pedig nyomtatott, ill. elektronikus jelentést tesznek. Egy belső informatikai rendszert építettünk ki, amely kompatibilis az egyházkerületek bérszámfejtő programjával, a járulékok jelen-

nek meg), ezért ez az arány évről évre csökkenni fog a nyugdíjasok számának növekedése következtében. Húsz-harminc éven belül a mérleg kiegyensúlyozódik, hosszabb távon pedig átbillen. Tudjuk, hogy intézetünk jövődjéte biztos alapokon nyugszik: Isten megtartó kegyelme vigyáz reánk. Viszont emberi döntéseink meghatározóak jövődjünk anyagi biztonságának kiépítésében. Az elmúlt 40 év jegyzőkönyvekből előtűnő történései azt bizonyítják, hogy az évtizedek során kicsiszolódott és jól működő nyugdíjrendszerünk csak úgy tartható fenn, ha ez a rendszer nem esik áldozatul az egyéni érdekeknek vagy célját nem veszíti. Erre az időszakra igyekszünk most felkészülni, tartalékainkkal kellő bölcsességgel és felelősséggel sáfárkodni, hogy a következő generációk is – a szolidaritás elve alapján – hozzájussanak az őket megillető járandósághoz.

Tíz év után lelkésznek és gyülekezetnek is áldásos a változás

– Több mint tíz évi lelkesítői szolgálat után nem fájt lemondani a gyülekezeti lelkipásztori munkáról?

– Nagyon nehéz volt dönteni. A mezőkeszűi tíz év nagyon áldásos volt. Hatalmas fordulópontra jelentett az életben a családom életében ez a lehetőség. Tudtam, hogy minden meg fog változni, hiszen a gyülekezeti szolgálat és a hivatalnoki munka között óriási különbség van. Azonban a számokat is szeretem. Itt pedig főleg ezekkel dolgozom. És mint mindig, nemcsak a kicsinek tűnő változások, hanem a nagy fordulatok idején is Istenre bízom az utam egyengetését. Már sokszor megtapasztaltam, hogy az Ő bölcsességére lehet számítani. Amikor közeledett a döntés ideje, minden történés abban a meggyőződésben erősített meg, hogy nekem ezután ez az utam, amelyen tovább szolgálnom kell. És most sem csalódtam. Ami a lelkesítői szolgálat egy gyülekezetben belül való hosszúságát jelenti, általánosságban az a véleményem, hogy talán ideje már valakinek nyíltan leírni, amit sokan nem merünk, nem akarunk sem másoknak, sem magunknak megvallani, nem szeretünk beszélni róla, hogy egy gyülekezetben töltött tíz esztendő után elkezdődik sokak életében az az áldatlan érzés, amit enyhe kifejezéssel megfáradásnak szoktunk nevezni. Ilyenkor pedig mindkét félnek, a lelkésznek is és a gyülekezetnek is áldásos a változás. Természetesen azzal a megnyugtató érzéssel, amivel jómagam is távoztam, hogy minden tőlem telhető megtetem annak érdekében, ami a célja volt az ottlétemnek, hogy az embereket közelebb segísem Krisztushoz. Hogy érezzem, áldás marad utánam, s ezt Isten új emberekkel, új lehetőségekkel tovább gazdagítja.

Nehéz döntés időnként szögre akasztani a palástot a számok kedvéért

a fizetés természetben történt, mint gabona, kaszáló), természetesen ezen érték után nem fizettek társadalombiztosítási járulékot, de amennyiben az egyházkerületek igazolták szolgálatukat, hűségük és munkájuk elismerésül állandó havi segélyben részesülnek. A nyugdíj-kiegészítésben azok részesülnek, akik külföldre költöztek, és ott folytatták szolgálatukat. Legtöbb esetben lelkészekről van szó. Az egykori törvények szerint például Magyarországon az állami nyugdíjpénztár a teljes szolgálati időre hagyta jóvá a nyugdíjat, beleszámolva az itthon ledolgozott éveket is. Ennek viszont az volt a feltétele, hogy le kellett mondaniuk az itthoni nyugdíjukról. Ám sok esetben csak szociális nyugdíjat alapítottak meg számukra. Ezért kiszámoltuk a mi rendszerünkben való jogosultság alapján a nyugdíjakat (mennyi járna az itthoni szolgálati évektől), összevetettük a forintban kapott összeggel, és a külföldi nyugdíjukat kiegészítettük a különbözet értékével. Ezt is havonta folyósítjuk. Hűségpótlékok adunk a nem lelkesítői jellegű tagoknak, a ledolgozott évek számának függvényében. Minden egyházon belül ledolgozott 5 évre havonta 10 lej hűségpótlék jár a

jog, amit nem lehet többé elveszíteni, függetlenül a nyugdíj összegének a változásától. Továbbá a lelkész-özvegyek, akik csak állami nyugdíjjal vagy szociális segéllyel rendelkeznek, állandó, egységes segélyben részesülnek. Az üdülési támogatást nyugdíjasaink egyházi tulajdonban levő üdülők esetében vehetik igénybe. A 2014-re érvényes támogatás az üdülési költségek napi 50%-a, de nem több, mint 50 lej/nap (max. 5 nap/év/személy). Az egyházkerületek nyugdíjas csoportjai, a közösségek állandó, évenkénti támogatásban részesülnek, ha ezt igénylik. Ide tartozik az egyházkerületekben havi rendszerességgel szervezett nyugdíjas találkozók, bibliaórák, ill. kirándulások támogatása.

Alkalmi segélyeket adunk kórházi kezelések, műtéti beavatkozások esetén; igénylés alapján alkalmi segélyeket biztosítunk a nyugdíjas tagok számára a meghatározott költségvetési kereten belül. Ezeket kívül előnyt jelent az is, hogy míg az állami rendszerben az egyetemi időszakra, a katonai szolgálat, ill. a gyermeknevelési szabadság idejére jelenleg 0,25 nyugdíjpontot biztosítanak, intézetünk 1 nyugdíjpontot számol havonta ezekben az esetek

tésének, befizetésének és pontos nyilvántartásának megkönnyítése érdekében.

A rendszer nem eshet egyéni érdekek áldozatául

– Hogyan határozná meg a nyugdíjintézet célját, jövőjét?

– A nyugdíjakkal és az irodai adminisztrációval kapcsolatos munka mellett – ahol rajtam kívül még 3 munkatárs dolgozik – számos olyan feladat adódik (pl. beruházások koordinálása), amelyek elengedhetetlenül szükségesek a nyugdíjintézet jövőjének megalapozása céljából, hiszen évtizedek múlva is biztosítanunk kell az intézet tagjainak nyugdíját. A nyugdíjintézetnek egyetlen célja és rendeltetése van: ellátni a nyugdíjasokat, árvákat és özvegyeket. Az elmúlt 5 évben az említett aktív/nyugdíjas arány fokozatosan csökkenő tendenciát mutatott. És mivel az elkövetkező 10 évben a jelenlegi gazdasági és egyházi mutatókat vizsgálva nem sok kilátás van az aktívak számának gyarapodására (egyre nagyobb anyagi terhet jelent az egyházközségeknek a fizetések biztosítása, kisgyülekezetek összevonása által állások szűn-

Építő egyház Szászfenestől Palatkáig

Templom, múzeum, öregotthon, közösségi ház épül

Passzívház Szászfenesen: templom, tanácsterem, parókia, vendégszobák

DÉZSI ILDIKÓ

Új templom a legifjabb egyházközségnek Szászfenesen

A 2012-ben alakult szászfenesi egyházközség választott lelkésze, Ágoston Attila jogosnak érzi a gyülekezet igényét a saját templomra, mindenféle templomépítést nehezítő akadékoskodás ellenére.

Az önálló egyházközség megszervezését követően fél évig a helyi kultúrotthon bérletük az istentiszteletek lebonyolításához, de aztán elkezdődött az ingatlan felújítása, így azóta a Jozefini panzió konferenciatermébe költöztünk – mesélt a körülményekről a lelkész, aki szerint a gyülekezet tagjai jogosan tarthatnak igényt a közpénzekre. A passzívház típusú, templomot, tanácstermet, parókiát és vendégszobákat magába foglaló épület alapkövét 2013 áprilisában tették le, nyáron megkötötték a szerződést a kivitelező céggel, ősszel pedig megöntötték az épület alapjait szolgáló 400 köbméternyi betont. Az ehhez szükséges 90 ezer euró önkormányzati, minisztériumi, egyházmegyei, egyházkerületi és gyülekezeti támogatásból gyűlt össze. – Idén tavasszal elkezdtek a falazást, amit sikerült is befejezni, ez további 80 ezer euró befektetést jelentett – részletezte a lelkész. Hozzátette: a tetőszerkezet kivitelezését is idénre tervezték, de nem sikerült olyan ütemben haladni a munkálatokkal, hogy összejöjjen. – A szakemberek konzerválták a falakat, hogy kibírják a telet, úgyhogy tavasszal folytathatjuk a munkálatokat, ami további 100 ezer eurós költséget feltételez – fogalmazott. – Az, hogy a templomot energiatakarékosnak terveztük, 25 százalékkal növelte a költségeket, de abban bízunk, hogy a környezetkímélés és fenntarthatóság által hosszú távon megtérül a befektetés – indokolta a többletköltséget a lelkész.

Körbeépítik a régi parókiát Törökvágáson

A törökvágási gyülekezet régi parókiája helyett gyülekezeti házat építenek, a munkálatok gyorsan haladnak ahhoz képest, hogy a templom felépítése tíz évig tartott – tájékoztatott Bibza Gábor esperes, törökvágási lelkész.

– A régi parókia átépítéséhez Makovecz Imre rajzai alapján készültek a tervek, amely szerint a régi parókia épületét körbeépítik – beszélt a munkálatokról a lelkész. A tavaly szeptemberben elkezdett bővítést, átépítést a 4,5 méteres összekötőrésszel indították, amely a templom és a régi parókiaépület között teremt kapcsolatot. – Idén a régi parókiához épülő új részre összpontosítottunk: a pincéből alagsort alakítottunk ki, és a földszinti rész is majdnem elkészült – beszélt az idei megvalósításokról a lelkész. Hozzátette: 2015-re tervezik a tetőtér beépítését és a régi parókia átalakítását. – Ha a munkálatok jó ütemben haladnak, 2016-ra csak az utolsó simítások maradnak – reméli az esperes, aki arról is tájékoztatott, hogy az eddigi befektetés megközelíti a 100 ezer eurót. – Különböző pályázati pénzekből, önkormányzati támogatásból és önerőből sikerült előteremteni az építkezéshez szükséges pénzt. A régi imaház eladásából származó és a közadózásból begyűlt összeg képezte a befektetés önrészét – jegyezte meg. A 2200 lelkes gyülekezet kinőtte a jelenlegi, közösségi rendezvényekre alkalmas épületet, ezért látták mindenképpen szükségét a bővítésnek. Az új gyülekezeti ház erre jelent megoldást, hiszen az alagsor teret biztosíthat az ifjúsági munkának, a földszinten lehetőség lesz a vallásórák, irodai munka megszervezésére, a nyitott tetejű gyülekezeti terem pedig a különböző egyházi jellegű rendezvények színtere lehet. Az emeleten és a tetőtérben az elképzelések szerint a lelkipásztori lakás kapna helyet.

Már nem férték a hívek: múzeum is lesz Magyarpalatkán

Magyarpalatkán is többfunkciós, korszerű gyülekezeti központ körvonalazódik Cseh Zoltán helyi lelkész szerint. A tervezett kétszintes ingatlanban – amelynek egyelőre csak a földem nélküli alapját sikerült megöntenie – száznál több férőhelyes rendezvényterem, három vendégszoba, konyha, könyvtár vagy számítógépes terem és falumúzeum kapna helyet.

– A parókia udvarán álló imaterem 25-30 férőhelyes, ami korántsem elégíti ki a 220 lelkes gyülekezet igényeit. És mivel falu szinten nem volt nagyobb befogadóképességű rendezvényterem, ezért láttuk indokoltnak az új ingatlan felhúzását – mondta a lelkész, aki sze-

rint azóta az önkormányzat is elkezdte építeni a helyi művelődési házat. – Az építkezést idén tavasszal kezdtük, és az alap 70 százalékát sikerült eddig megöntenie. A további munkálatok az anyagi támogatástól függenek, igyekszünk pályázni és támogatásért kopogtatni – részletezte. Az eddigi munkálatok összköltségvetése eléri a 70 ezer lejt, amely gyülekezeti adományokból és magyar állami támogatásból gyűlt össze.

– Mivel a település hagyományokban gazdag, az épületben falumúzeum is helyet kapna, ahol népi viseleteket, a régi iskola 1885-ös emléktábláját, az elrepedt harangot, régi mezőgazdasági tárgyakat, szötteket állítanánk ki. A tájegység szokásvilágának gazdságára való tekintettel gondoltunk esetleg néptáncalálkozók szervezésére is, amelynek szintén kiváló helyszíne lehetne az új gyülekezeti terem, a három vendégszobába akár 45 személyt is el lehetne szállásolni – beszélt a távlati tervekről a lelkész, aki szerint minden az anyagiakon múlik, hiszen az építkezés költségvetése meghaladja a 100 ezer eurót.

Húszéves tervet porolnak le Töközben

Kozma András tóvidéki református lelkész egy közel húsz éve megálmodott idősgondozó otthon felépítésének kivitelezésén fáradozik, de egyelőre csak távlati célnak tűnik a megvalósítás.

– Az egyházközség működtet már egy családi házból kialakított időotthont a Küküllő utcában, ahol 20 időst és hat fogyatékkal élő (ebből 4 fiatal) gondoznak. Az elképzelés szerint a tervezett épület adna majd otthont az idősgondozónak, a jelenlegi épületet pedig teljes egészében a fogyatékkal élők ápolásának szentelnék. Az idősgondozót 1996 óta tervezzük. Megvá-

sároltuk a telkeket, az építkezéshez szükséges terv is elkészült, 2000-ben pedig az építkezésnek is nekifogtunk. Mire az alagsor és a földem is elkészült, addigra a pénzalapunk megapadt, és abba kellett hagynunk a munkát – tájékoztatott a lelkész. Ezt a régi elképzelést időszerűsítették, amikor 2011-ben felújították az építkezési engedélyt, 2012–2013 folyamán pedig átdolgozták a régi terveket. Időközben azt is átgondolták, miként lehet a tervezett otthont fenntarthatóvá tenni, ezért az eredeti elképzelés szerinti 44 személyes befogadóképességű otthon helyett 69 idős ellátására képes ingatlant terveznek. Újdonságnak számít még, hogy a létesítendő intézmény nyel átellenben fekvő telket is sikerült megvásárolni, ott az idősgondozó otthon parkolóját alakítanák ki.

– Jelenleg az építkezési engedélyt készülünk újra kérvényezni a felújított tervekre. Ennek menete többek között azért is bizonyult időigényesnek, mert a rendelkezésre álló telket egyetlen topográfiai és kataszteri szám alatt kell egységesíteni – jelezte az ügyintézés elhúzódságának folyamatairól a lelkész. – Nyilvánvaló, hogy az 1,7 millió eurós befektetést igénylő projekthez szükséges pénzalapot az egyházközségnek nem áll módjában saját forrásból biztosítani, ezért egy nyertes európai uniós pályázatból származó támogatásban bízunk. Tudomásunk szerint jövő év elején jelennek meg a 2014–2020-as időszakra vonatkozó pályázati kiírások, amelyeket figyelniünk kell, bár egyelőre úgy tűnik, hogy az EU-s politika inkább a napközi, avagy kisebb, családi jellegű otthonok kialakításának kedvez a lehetséges támogatások szempontjából – jegyezte meg a lelkész, aki szerint eddig közel 200 ezer eurót fordítottak a telkek megvásárlására, a tervek elkészítésére és az L alakú épület alapjának és alagsorának megöntésére.

Könyvtár vagy számítógépterem, illetve múzeum is lesz a magyarpalatkai gyülekezeti házból

Jó nekünk együtt lenni!

Százötven fiatal tábortatott a kolozsvári egyházmegye Ivóban

Születésnap, sok játék, közös kirándulás felejthetetlen élményével térhetett haza a Kolozsvári Református Egyházmegye 147 gyermeke és fiatalja a Hargita megyei Ivó közelében lévő Erzsébet-táborból, ahova tíz lelkipásztor és pedagógus kísérte el őket.

„Íme, mily jó és mily gyönyörűsége, amikor együtt...” táboroznak az atyafiak! Gyermekek és kísérő egyaránt, teljesen új és ismeretlen tapasztalat elé nézve, kíváncsiskodó türelmetlenséggel várta már a megérkezést – lássuk, mi vár ránk, s az előrevertített, igen-igen kecsegtető foglalkozások hogyan töltik majd ki az előttünk álló néhány napot.

Első kellemes meglepetésünk már a buszból látható volt: a tábor szervezői egytől egyig az épület előtt, készenlétben, mosolygósan várták az újabb tábortáborozókat. Fiatal, dinamikus csapat fogadott, útbagazításukkal akadálymentesen megtörténhetett a – nem is olyan egyszerű – szobabeosztás, mindenki megismerkedhetett ideiglenes otthonával. Az érkezés és elhelyezkedés lázában talán sokaknak idejük sem volt felfigyelni

a helyszín festői környezetére, de azt mindenki azonnal észlelte, hogy az épületegyüttes rendkívül gondozott, ráadásul a felszereltségre és a változatos játéklehetőségekre (számítlan társasjáték, csocsó, pingpong-asztal stb.) sem lehetett panasz.

Kísérőkként úgy éreztük, mindenkinek nagyon egyszerű lesz megtalálni a helyét a táborban, hiszen kortól és nemtől függetlenül ki-ki találhatott a maga számára kedvező elfoglaltságot. Megvoltak a közös tevékenységek is, amelyek felbresztették gyermekeinkben a versenyszellemet: legkisebbtől a legnagyobbig arra törekedtek, hogy csapatukat előbbre juttassák. Gondoskodtunk róla, hogy valahányszor asztalhoz ültünk, mindig elhangozzék egy asztali áldás, illetve a napi áhítat is szerves ré-

szévé válják a tábori életnek. Lelkipásztor testvéremmel arra törekedtünk, hogy az igei üzenet által a krisztusi szeretetet, az elfogadás és adott esetben a megbocsátás készségét erősítsük ifjaink lelkében.

Bizonyára feledhetetlen marad a vadsparkban tett látogatás is. Varázslatos helyszínen, a természet közepén, izgatottan és csendbe borulva vártuk mindnyájan az őzek, szarvasok, vadászok vagy éppen muflonok megjelenését, hátha sikerül akár még lencsevégre is kapni őket. Egyedi élmény volt ezeket az állatokat megpillantani a maguk természetes környezetében, olykor – az őzek esetében – éppen testközérből. Ugyanakkor a másik, táboron kívüli élményünk is maradandónak bizonyult, mikor két nagy csoportra oszolva, egyesek a világhírű korondi kézművesség rejtélyeibe nyerhettek betekintést, mások pedig a sóvidéki sóhegyeket tekinthették meg. Ezen kívül az esti időben lezajlott bátorságpróba, a

DUPLA KÁTÉ A KOLOZSVÁRI EGYHÁZMEGYE KONFIRMANDUSAINAK A TÖRÖKVÁGÁSON

■ Hétfőig lehet jelentkezni Farkas László írsztelepi lelkipásztornál a Kolozsvári Egyházmegye Konfirmandusainak Találkozója (Dupla KÁTé), amelyet november 15-én 9.30 órától a Kolozsvár-Törökvágási Református Egyházközség templomában tartanak I. és II. éves konfirmandusok és lelkészeik számára. Lesz áhítat, előadás, koncert és énektanulás, beszélgetések.

néptáncoktatás, a színház-est, valamint az utolsó esti táborút a visszajelzések alapján is nagy sikert aratott.

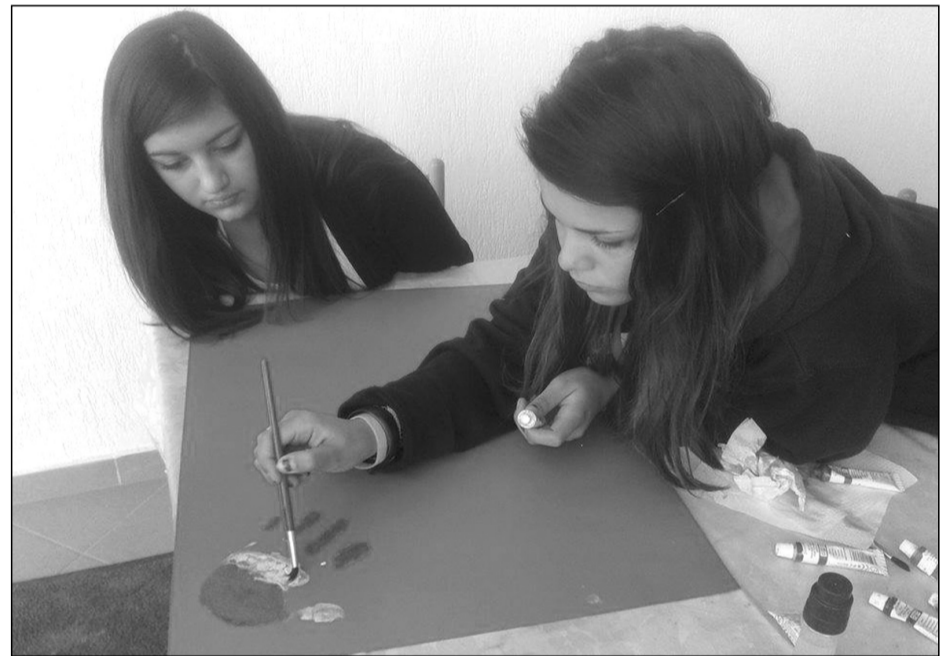
Az Erzsébet-tábor alapjában véve szociális jellegű, nem tudtuk nem észrevenni a gyermekek ragyogó arcát és sugárzó tekintetét az ott töltött hét folyamán: ott volt az elragadtatás, az öröm és a boldogság minden kifejeződése. Tetézte ezt, mikor a tábor szervezők jóvoltából személyre szabott tortával lephettük meg Annamáriát és Ida Máriát, akik ottlétünk alatt ünnepelték születésnapjukat. Úgy hiszem, soha nem felejtik majd el, ahogyan 150-en énekeltek nekik: Boldog, boldog, boldog születésnapot...

Sokat gondolkodtam azon: mitől volt egyedi ez az ivói Erzsébet-tábor? Nagyon tömören úgy foglalatnám össze: e tábor különlegessége abban állt, hogy egyszerre lehetett jelen a boldog ajándékozás és a hálásan örvendező elfogadás. A szervezők és a kísérők úgy áldozhattak idejükből, türelmükből vagy éppen tudásukból, hogy közben szinte minden pillanatban ott volt a gyerekek és fiatalok közvetlen vagy közvetett visszajelzésében, hogy „jó nekünk együtt lenni”. Létezik-e ennél nagyobb elégtétel egy tábor után? Aligha!

Cseh Zoltán
magyarpalotkai lelkipásztor

Sosem volt ekkora születésnap!

Mindig akadt valami szórakoztató teendő

Lelkipásztorság csapdáiról, örömeiről Magyarlétán

Váratlan meglepetés ért szeptemberi megyei lelkészértekezletünkön: dr. Bibza Gábor esperes egynapos közösségépítő találkozóra hívta meg a Kolozsvári Református Egyházmegye gyakornok és beosztott lelkipásztorait. Október 9-én Magyarléta lelkipásztori teendőkkel szembesített, egyben megerősített: tapasztaltabb társaink segítségére mindig számíthatunk.

■ Ez volt az első ilyen jellegű találkozó, így nem tudhattuk, mire számítsunk, de megéreztük, hogy a kötetlenül együtt töltött idő javunkra szolgál. Nem is ért csalódás, hiszen már megérkezésünk pillanatától adott volt a közvetlen, baráti hangulat. Máté István helyi lelkipásztor elsősorban házigazdaként meleg fogadtatásban részesített bennünket. Közös reggelink során még inkább oldódott a hangulat, a közös étkezések sok mindenben hozzájárulnak az épületes együttlétekhez. A kora délutáni ebédhez Máté Margit tiszteletes asszony nem csak kedvességével, de munkájával is hathatósan hozzájárult, köszönet érte!

Közösségépítő napunk során betekintheztünk a ránk, fiatal lelkipásztorokra váró kihívásokba. Tárkányi Márton, a Romániai Református Egyház Nyugdíjintézetének igazgatója

a ránk váró adminisztrációs és pénzügyi feladatokról tájékoztott, majd sok tekintetben felkészített az esetlegesen felmerülő

gondok megoldására. Láthattuk, hogy sok tanulnivalónk van még e téren is, de örömdetes, hogy vannak kellő felkészültségű lelkipásztortársaink, akik segítségünkre lehetnek.

Napjaink református lelkipásztorát a gyülekezeti életben érő kihívásokról és az ezekben való helytállásról szövegezett előadásában Lengyel Ist-

ván magyarfenesi lelkipásztor, egyházmegyénk missziói előadója. Jó volt látni, hogy lehet közösen gondolkodni a mindennapi helyzetekről, jó tudni, hogy bátran fordulhatunk idősebb lelkipásztortársainkhoz ilyen jellegű ügyekben is. Kávészünet után Máté István, egyházmegyénk számvevője mutatta be az egyház és a lelkipásztor társadalmi hely-

zetéről szóló előadását, mely tudatosította bennünk, hogy Istentől sok bölcsességre és lelkierőre van szükségünk a társadalom és politikum nyújtotta lehetőségek kiaknázására, a csapdahelyzetek elkerülésére. Mindig jó olyan előadókat hallgatni, akik saját tapasztalataikat is őszintén el merik mondani a hallgatóságának, ez felettébb életszerűvé teszi az előadást. Ebéd után Oroszhegyi Attila pusztakamarási lelkipásztort, egyházmegyei lelkészértekezleti elnököt kérdezhettük bennünket is érintő aktuális ügyekről.

Gyakran igen kevésen múlik a jó hangulat – elég hozzá a mosoly, egy baráti kézfogás, közös időtöltés. Ezekben mind részünk volt Magyarlétán, ahol ismét bebizonyosodott: mi nem a félelem rabságában élünk, hanem előítélet-mentes, szeretetre törekvésben tevékenykedünk. Igaz, hogy még akad tennivalónk, de eddigi eredményekért is illesse Istent a köszönet!

Kerékyártó Zsolt
Kolozsvár-felsővárosi beosztott lelkipásztor

Közösségépítő napon a gyakornok és beosztott lelkészek